

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie z odwołania J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Zielonej Górze

o prawo do świadczenia uzupełniającego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 5 grudnia 2024 r.

na skutek skargi nadzwyczajnej wniesionej przez J. M. od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z 29 sierpnia 2024 r., sygn. IV U 2854/23,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 5 listopada 2024 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) J. M. (dalej także: „skarżąca”) wniosła w imieniu własnym do Sądu Najwyższego skargę nadzwyczajną od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z 29 sierpnia 2024 r., sygn. IV U 2854. Podając sygnaturę, podkreśliła, że brakuje oznaczenia roku na wskazanej sygnaturze (k. 3 *verte*).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie

swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog podmiotów legitymowanych jest zamknięty i żaden inny podmiot, poza wymienionymi w tymże katalogu, nie może zostać uznany za uprawniony do jej skutecznego wniesienia.

Stosownie do art. 95 pkt 1 u.SN, w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje w zakresie spraw cywilnych – przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej, z wyłączeniem art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹ k.p.c.

Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Z kolei według art. 398⁶ 3 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków.

W świetle art. 95 pkt 1 u.SN takie same konsekwencje wywołuje wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną oraz skargi nadzwyczajnej od orzeczenia, które może zostać uchylone lub zmienione w trybie innych nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

W rozpoznawanej sprawie J. M. wniosła skargę nadzwyczajną osobiście, nie będąc do tego podmiotem legitymowanym. Okoliczność ta powoduje, że przedmiotowa skarga dotknięta jest brakiem nieusuwalnym i podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 lipca 2023 r., II NSNc 309/23).

Na marginesie Sąd Najwyższy wskazuje, że na podstawie analizy akt sprawy Sądu Okręgowego w Zielonej Górze (IV U 2854/23) ustalił, iż sprawa z odwołania J. M. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Zielonej Górze o prawo do świadczenia uzupełniającego toczyła się pod sygn. IV U 2854/23. Dowodem na poparcie powyższego jest protokół rozprawy z 29 sierpnia 2024 r. w

sprawie IV U 2854/23 (k. 163-163 *verte*), w którym odnotowano fakt zamknięcia rozprawy przez przewodniczącego i zarządzenia przerwy oraz ogłoszenia przez niego po naradzie wyroku. W aktach tej sprawy na k. 164 znajduje się zaskarżony przez skarżącą wyrok, a na k. 166 i 166 *verte* – wniosek skarżącej datowany na 29 sierpnia 2024 r. o wydanie wyroku wraz z uzasadnieniem, wskazujący na sygn. akt jako IV U 2854/23. Tym samym nie budzi wątpliwości Sądu Najwyższego, że zaskarżony przez skarżącą przedmiotową skargą nadzwyczajną wyrok z 29 sierpnia 2024 r. dotyczy sprawy o sygn. IV U 2854/23.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN orzekł, jak w sentencji.

ł.n

r.g.